6de Jaargang. CURACAO DEN 20n APRIL 1889. N° 277

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

PASCHEN.

Wederom begroeten onze christelijke harten in de beschouwing van de H. Geheimen des Geloofs opgetogen den glorievollen dag van Christus' overwinning als bij uitstek den dag, dien de Heer gemaakt heeft!

Veertig dagen lang heeft de Kerk getreurd en, opwekkende tot berouw en werken van oprechte boetvaardigheid, hare geloovigen voorbereid tot den heerlijken feestdag van heden. Vooral echter in de laatste week heerschten in elken Katholieken tempel de kleuren en tonen der droefheid en werden de harten der Katholieken overmand door medelijden en berouw bij het herdenken van het lijden en sterven van Onzen Goddelijkeu Meester. Zij aanschouwden den Zoon van God, gerekend onder de boosdoeners, een voorwerp van spot en verachting geworden in de oogen der wereld, Zijn leven eindigende op eene wijze, die toenmaals als de schandelijkste gold. En bij de overweging dier aangrijpende geheimen hulde de Kerk zich in het gewaad van rouw en smarte, verstomden de tonen van orgels en klokken en heerschte de tot het hart sprekende stilte der droefheid.

Maar heden heeft die droefheid plaats gemaakt voor gevoelens van vreugde en overgroote blijdschap. De nacht des lijdens week voor de middagzon eener meest volkomen zegepraal.

Reeds in den vroegen morgen verkondigt het vroolijk gelui der klokken de glorievolle opstanding Onzes Heeren. Opwekkend ruischen weer de akkoorden des orgels door de in feesttooi prijkende bedehuizen en aan het hartverheffend, veelvuldig herhaald "Alleluja" huwt zich de zegezang: *"Resurrexit"*!

In heur schoonste feestgewaden, prijkt heden onze Moeder de H. Kerk.

Met de oogen des Geloofs aanschouwt de Christen zijn Goddelijken Verlosser als Overwinnaar van dood en hel, als de Koning van oneindige glorie. En terwijl de verrukkende Alleluja's door het kerkgebouw weergalmen en het "Surrexit Christus Spes mea" hem tot in het diepste zijns gemoeds ontroert, buigt hij ootmoedig de knieën, en groeten hart en lippen den verrezen Christus als zijn Heer en Zijn God.

Indien het waar is, dat oprechte liefde en warme vereering zich zoeken mede te deelen (en wie zou dit in twijfel willen trekken) dan voorzeker is het voor iederen Katholiek heden eene zoete, eene streelende gedachte, dat in alle landen en onder alle volkeren der aarde het Alleluja ter eere des Heiligen Verlossers wordt gezongen en dat, met hem, honderdduizenden ter neder knielen om Jezus van Nazareth te aanbidden als Overwinnaar van dood en hel. Overal immers, waar de Katholieke Kerk hare millioenen geloovigen telt, worden deze op dezelfde wijze tot het Hoogfeest van Paschen voorbereid, wordt de gedachtenis aan 's Heeren Verrijzen is met eenzelfden luister en opwekkende gezangen gevierd. Het *"Resurrexit sicut dixit" Hij is verrezen, gelijk Hij gezegd heeft*, zoowel als de *Victimae Paschali*, klinken over de geheele aarde.

Van de opkomst der zon tot aan haren ondergang wordt de naam des Heeren aanbeden en geprezen! Dat bewustzijn, wij herhalen het, is eene bron van onuitsprekelijke vreugde voor het onbedorven gemoed van den Christen.

Maar er is nog eene andere gedachte, in de beteekenis van het hoogfeest zelve gelegen, die ons, levende in een eeuw van rampzaligen twijfel en gevoelloos ongeloof heden met groote blijdschap en troost moet vervullen. Immers de verheven waarheden, waaraan de Christelijke feesten ons herinneren, worden ons niet alleen voorgehouden ter bespiegeling. Zij vonden ten allen tijde hare toepassing in het leven en streven der menschheid.

En dit zal altijd zoo blijven. Welnu, door het bitterste lijden en de grievendste vernedering verwierf de Goddelijke Heiland de glorievolle kroon der viktorie. Welk een onsterfelijke kracht is er, zoolang Gods Kerk op aarde bestaat niet uitgegaan van dit verheven voorbeeld! Hoevelen zullen ook heden weder over de geheele wereld uit dat voorbeeld kracht en troost putten om den strijd des levens met blijden moed en blijde verwachting te strijden!

Aan het einde van het levenspad van elken Christen wenkt het hoopvolle, het bemoedigende Alleluja! Aan gene zijde des grafs ontwaart ook zijn oog de Engelen, die den H. Vrouwen bij het ledige graf van Christus toevoegden:

„Wat zoekt gij Hem, die leeft, onder de dooden? Hij is verrezen, gelijk Hij gezegd heeft."

Voorzeker, ook dit Paaschfeest zal niet voorbijgaan zonder velen, zeer velen opgebeurd en bemoedigd te hebben.

Zoo vervult de Kerk Gods, wier hoeksteen Christus' verrijzenis is, dan ook heden weer haar zoo verheven zending en stort met moederlijke teederheid allerwege den heelenden balsem der Hoop in de lijdende harten der menschheid.

O, wat al kwalen en rampen zouden van de wereld verdwijnen, wat al maatschappelijke vraagstukken op de vreedzaamste wijze opgelost worden, als allen onder de zachte leiding der vlekkelooze Bruid van den verrezen Heiland, de hooge beteekenis van het Paaschfeest wilden leeren begrijpen! Richten wij dan heden tot den Koning, Overwinnaar, de vurige bede, dat al meer en meer de gemoederen zich mogen ontsluiten voor den heilzamen vrede, door Hem aan Zijne Apostelen nagelaten en waarvan de Katholieke Kerk allen de trouwe Schatbewaarster is. *Tu Victor, Rex miserere!*

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

"Pobercitoe," Bárabus dici poco poco i coe awa na wowo el a zoenchi Toni su brasa. E muchá no por a comprendé ta kiko. Promé ora el kier a halá su braza atras, ma cordandoe koe ésai lo a duele Bárabas, no solamente el a larguéle zoenchi su braza riba e marca di kinipimentoe, ma el també a cohé Bárabas brazá i zoenchi. Lihé nos homber a drai busca, si e otro dos muchanan — koe no tabata su verdadero jioenan, sinó jioenan koe e mal muhé tabatin, promer koe el a casá coe n'éle, — a mirá loke a pasá, ma riparandoe koe nan ta masja aleeuw, el dici poco pooo coe el muchá." Toni, lo bo por cordá aindá koe bo tabata bistí panja boenita, i koe bo tabata bibá den un stad grandi cerca un Senjora ricoe?...

"A mi? Nó," e muchá a respondèle admirá, pasobra quizás el no a comprendé kiko Bárabas tabata meen.

"Hinteramente nada? Corda bo bon un poco."

"Nada hinteramente," e muchá a siguréle, awor ainda mas admirá di mirá e seriedad solamente riba cára di Bárabas.

"Zoo" Bárabas a siguí; och, sí, com mi mes por ta asina bobo di puntrá un cos asina; e tempoe bo no por tabatin síno dos o tres anja."

Nos por a mirá den e muchá su cara koe toer e cos ají tabata un misterio p'éle, pasobra el tabata kerékoe Muschel tabata su tata.

"I lo bo no tin gustoe di bistí panja boenita i comé bon i no haja zota más?"

"O sí" e muchá a respondé, "o sí, esai mi ta deseá masjá." I e cordamentoe ají só a hací e mucha boelá riba di alegria; ma n'e mes momentoe el a tendé un stem duroe i conocí gritéle, lo ke a hací koe su sonjo di felicidad a trocá un bé na tristoe realidad. Sin sperá di dos jamamentoe — pasobra é sabi kiko lo bini atras — el a coeri bai na e wagen i el a contrá cara cara coe e Megera.

"No ta maloe," Bárabas koe a keda tristoe di mirá e muchá bai dici: koe nos conversacion a worde cortá. Casi mi tabata bai contéle," koe ta hortá el ta. I di kiko lo a sirbí, si mi a biséle, tan tempoe koe mi no por haci un manera, p'é ta entregá atrobé na su familia. Pasobra mi no conocé e familia, mi sabi solamente koe nan ta biba na Amsterdam: si mi bai doená parti na Husticia... nó, esai no ta cos ni di cordá ariba... pa motiboe djé maldita historia, koe e miserabel muhé ají só sabi, i ta k'esai k'el a obligá mi di casá coe n'éle... nó, e cos mester keda derá.... derá pa toer eternidad...."

"Hei da, he ló" un boz a gritá djé leeuw. Tabata Muschel koe tabata bini k'e rom, k'el a salí coempra: ma na e estado koe el ta bolbe awor, nos por comprendé k'el a tardá masja den sjap, pasobra el no por a mirá ni camina di camná, i el tabata slinge di un banda na otro. Por fin ora el a jegá cerca Bárabas, el a sacá fó di un djé sacoenan di su jas smeer, un glas suci sin pia i el a jenéle coe jenever doená Bárabas. "Danki, mi no ta bebe" Bárabas dici.

"*Jij, kein gusto, now, ich veul gusto*" (bo no tin gana, a mi sí, a mi tin masjá gustoe) Muschel a respondé, i na un bebé el a bebe toer...."*Das sind geschmackzaken*" (ta cos di hende loco) el dici, i el a kedá ta chupá su lipnan.

"Tendé un cos," Bárabas a respondéle, sin haci casoe di su palabra: "tende un cos, Muschel, bo no ta keré k'e cos ají por bini na clá?" *Was venir en clá?*" (kiko por bini na clá?) Muschel a puntréle.

"Weí, bo sá masjá bon, hortamentoe di e mucha. Ta djíes aji mi a mirá un postoljon ta loer nos." "*Och was, doemmerei: wié soll der posliljon das suber: mio papiere sind in orde, oend der muchacho is maine hijo.* (Och, esai ta boberia: e postoljon lo no por sá nada: mi papeinan ta na orde i e muchá ta mi jioe) Muschel a respondé grunjando net manera un hende koe ta hací pret...." *Ob Osted moete de cosa hebben verraten, cuando osted so eben duro haabt keroepen "horta"* (of ta bo a redá toer cos djíes ají koe bo a gritá asina duroe, "hortamentoe").

Den su boerachi, Muschel a papia e de laatste palabranan ají asina duroe, koe sigur e postoljon lo a tendé nan. si ta cos el tabata aji banda, manera

TER GEDACHTENIS.

Zooals wij in ons vorig nummer nog juist gelegenheid vonden onzen lezers mede te deelen, heeft de Katholieke Missie van Suriname wederom een zwaar verlies geleden door den dood van haren oprecht beminden Apostolischen Vicaris, Z. D. H. Monseigneur **J. H. Schaap,** Bisschop titulair van Hetalonië. Een kort overzicht van het leven van dezen doorluchtigen Nederlander zal ons de overtuiging schenken, dat in zijn persoon der Katholieke Kerk een zoon is ontvallen, die zich reeds vroegtijdig in haar dienst aan het heil zijner medemenschen had toegewijd. **Johannes Henricus Schaap** werd in 1823 te Amsterdam geboren. De stem zijner roeping volgende, trad hij op twee en twintigjarigen leeftijd in de Congregatie des Allerheiligsten Verlossers en had vijf jaren later het geluk de H. priesterwijding te ontvangen. Zijn vurigen ijver voor het heil der zielen, zijn godsvrucht en geleerdheid verwierven hem weldra groot aanzien in de Katholieke Nederlandsche wereld en het streelend vertrouwen zijner medebroeders en oversten. Dit laatste bleek schitterend, door zijne benoeming tot Provinciaal of Algemeen Overste der Congregatie der Redemptoristen in Nederland. In deze waardigheid bracht hij in 1871 een bezoek aan Suriname tot het houden der eerste Kanonieke Visitatie aldaar. Drie jaren later, trad de Eerw. Pater **Schaap** als Provinciaal af en nu zonden zijne Oversten hem als eenvoudig Missionaris naar Paramaribo. De toenmalige Bisschop Mgr. Swinkels benoemde den nieuw aangekomen eerst tot Pastoor van Paramaribo en, daar zijne gezondheid al wankelender werd, spoedig tot Provicaris dér geheele Missie. Nadat Mgr. Swinkels den elfden September van het jaar 1875 overleden was, volgde de hoogeerwaarde Provicaris hem als Apostolisch Vicaris op en werd den 10 Juni van het volgend jaar in deze waardigheid door den H. Stoel bevestigd. Toen hij zich ten jare 1880 te Rome bevond, werd hij daarenboven tot Bisschop-titulair van Hetalonië benoemd en eene maand later 10 October, door Mgr. J. A. Paredis z. g. bisschop van Roermond, onder assistentie van H. H. D. M. Mgr. P. H. Snickers en Mgr. J. Th. Laurent als zoodanig geconsacreerd. Negen jaren lang mocht Z. D. H. Mgr. **Schaap** nog aan het heil van Suriname's Katholieken arbeiden, totdat hij, zooals gezegd is den 19 Maart j.l. in den Heer ontsliep en zijn stoffelijk overschot den volgenden dag, onder begeleide van eene onafzienbare menschenrij, aan de aarde werd toevertrouwd.

Algemeen voorzeker zal het overlijden van dezen waardigen Prelaat betreurd worden. Immers zijn aantrekkelijke invoud en innemende minzaamheid wonnenhem de harten van allen, die het voorrecht hadden, met hem in aanraking te komen. Doch vooral de Katholieken van onze Zusterskolonie zijn door dien slag in zwaren rouw gedompeld. Zij verliezen in Mgr. **Schaap** een vaderlijken weldoener wiens arbeid en streven gedurende de vijftien jaren, die hij in hun midden stond, steeds gericht was op de ware beschaving van Suriname door den verheffenden invloed van onzen H. Godsdienst. En het werk van den overleden Bisschop is niet vergeefsch geweest. Wij meenen veilig te mogen verzekeren, dat onder zijn herderlijk bestuur in het aantal Katholieken, zoowel als in het leven naar de voorschriften en wetten der Kerk, merkbaren vooruitgang te bespeuren is. Daarenboven heeft de beminde Prelaat zijne dierbare kudde twee stichtingen nagelaten, die zijnen naam in dankbare herinnering zullen doen voortleven, zoolang er Katholieken op Suriname gevonden worden; wij bedoelen het door Z. D. H. zoo innig geliefde *Livorno*, eene inrichting, waar verlaten en ouderlooze knapen uit het volk, onder leiding van de Z. Z. E. E. Paters en Fraters eene zorgvuldige Katholieke opvoeding ontvangen: en ten tweede de schoone, nieuwe kerk van Paramaribo, een sieraad dier stad.

Maar de liefdevolle zorgen van den doorluchtigen Overledene reikten verder: de jeugd te vormen tot degelijke Christenen door een zware offers eischend, maar dan ook uitnemend Katholiek onderwijs, dat rekende hij tot zijn eerste plichten. En ten bewijze, dat de pogingen in dezen door Mgr. **Schaap** in het werk gesteld wel geschikt zijn hoop te geven op de schoonste vruchten voor de toekomst, herinneren wij onzen lezers aan den onverdachten lof, door den oud gouverneur van Suriname in de Kamer openlijk toegezwaaid aan de R. K. Scholen, onder het bestuur *van den bekwamen, menschlievenden en edelen bisschop, dien de kolonie het voorrecht heeft te bezitten.* Wij hebben de laatste woorden van den heer Smidt letterlijk aangehaald. Zij schijnen ons toe een kostbaar getuigenis te zijn der groote verdiensten van den doorluchtigen zoon der Katholieke Kerk, wiens liefde en toewijding aan een arm volk de Heer Smidt door eigen aanschouwing kende. Zij maken ons echter ook begrijpelijk, dat de droefheid van Suriname's Katholieken over het verlies van zulk een Herder groot moet zijn.

Wij betuigen onze deelneming in hunne smart en hopen en bidden vurig, dat hun spoedig een waardige opvolger van Mgr. **Schaap** gegeven worde, die de plaats door dezen dood in hun hart ledig geworden, weder moge innemen. Zij mogen zich verzekerd houden, dat hun overleden Bisschop hun in den Hemel ten voorspraak en beschermer zal zijn.

NIEUWSBERICHTEN.

BUITENLAND.

Italie.— Maandag 18 Maart is de zitting der Italiaansche Kamer heropend, dienzelfden dag nog heeft de heer Crispi een aanval moeten verduren van de rechterzijde. De minister van financiën las eene koninklijke boodschap voor, waarbij de financiëele wetsontwerpen worden ingetrokken. Men was benieuwd te hooren, op welke wijze de regeering thans de steeds grooter wordende uitgaven wil bestrijden, die haar spoedig weer ten val zullen brengen. De minister kondigde het aan: hij zal een ontwerp indienen ter verhooging der belasting op de gebouwde eigendommen, en een, waarbij aan de regeering de bevoegdheid verleend wordt, om de douanen-tarieven te wijzigen bij besluiten van den ministerraad. Voorzeker getuigt de indiening van deze beide voorstellen van meer doorzicht dan die der beruchte zeven. Het eerste zal wel worden aangenomen door eene Kamer, die de noodzakelijkheid toch inziet van inkomsten te hebben, waar uitgaven zijn; die Kamer is democratisch, en de belasting zal drukken niet op den kleinen man of boerenstand, maar op de zoogezegde kapitalisten. Wanneer wij spreken van doorzicht, dan is dit slechts betrekkelijk. Crispi grijpt dit voorstel aan, omdat het 't eenige, is, dat hem voorloopig kan redden, en hij bij de discussie over zijne zeven financieele wetten bespeurd heeft, dat de Kamer niet ongeneigd was, tot eene belasting op de gebouwde eigendommen over te gaan. Wanneer men echter dieper doordenkt, zal men tot de conclusie komen, dat deze belasting niet alleen op de kapitalisten drukt, maar grootendeels op renteniertjes, zgn. huisjesmelkers en vooral op de Romeinsche bouwspeculanten. Deze zijn allen reeds zwaar belast, zoodat er van de vervulling van het liberaal program: gelijke verdeeling van druk, weinig terecht komt; en dat de bouwcrisis daardoor nog verergerd wordt is het grootste euvel, dat wellicht schromelijke gevolgen zal opleveren.

Het andere voorstel, waarmede de heer Crispi zijn ministerieël leven nog eenigen tijd hoopt te rekken, is van beter allooi. Ten eerste kan hij thans naar vrije verkiezing de invoerrechten zoo hoog opdrijven, als hij wil; dat is nu wel niet liberaal, maar wat doet men al niet, om de groote man te blijven? Daarenboven kan hij, zonder daarvoor te goedkeuring der Kamers noodig te hebben en dus in het openbaar te bekennen, jammerlijk misgetast te hebben, met Frankrijk tot eene onderhandsche schikking komen, die ongeveer denzelfden toestand in het leven roept, als voor het afbreken van het handelstractaat bestond. Maar....het kwaad is eenmaal geschied: in de afgeloopen jaren heeft de Fransche handel connecties met andere landen aangeknoopt, en het gaat niet, met eenige pennekrassen de handelsbetrekkingen te heropenen en de welvaart te herstellen. Wellicht wordt nog iets gered, doch de uitwerkselen van Crispi's economische politiek zullen zich blijven doen gevoelen in Italië en in het lot zijner regeering.

Zooals gezegd is, heeft de heer Crispi reeds dadelijk een aanval te verduren gehad van de rechterzijde. De gematigde liberaal Bonghi is de eerste spreker geweest in de nieuwe zitting, en zijn rede was eene strenge critiek over 's ministers handelingen. Hij verweet hem, niet de geheele verantwoordelijkheid der financieele maatregelen op zich te hebben genomen en niet op loyale wijze te zijn afgetreden. Hij laakte het ook, dat de voorzitter van den ministerraad twee portefeuilles behield; dat hij, om in het bezit hiervan te blijven, de financiën van de schatkist had gescheiden; ten nadeele van het land; dat hij een ministerie van posterijen en telegrafie had gevormd.

Dit laatste vooral is waar. De heer Crispi heeft het land weder op kosten gejaagd, om zijnen vrienden nieuwe ambten te openen; de afdeeling posterijen en telegrafie was ook veel beter op hare plaats onder het departement openbare werken. Maar de heer Crispi denkt eerst en vooral aan zichzelven, dan aan zijn vrienden, en komt er dan nög wat van de landsbelangen terecht, dan is dat goed geluk. Het antwoord van den heer Crispi was dan ook uiterst zwak; men kan de scheeve voorstellingen tusschen de regels doorlezen.

De oplossing der crisis was volgens den heer Crispi volkomen in den geest der stemmingen van de Kamer en bijgevolg zoo constitutioneel mogelijk geschied. Het kabinet is het geheel eens, om de begrooting te verbeteren door het aanbrengen van bezuinigingen en hervormingen in de administratie. Het zal trachten, de belastingen productiever te maken en de openbare werken, die niet van dringend belang zijn, uit te stellen (hetgeen beteekent, dat het volk nog meer zal moeten opbrengen en de Staat minder geld onder de bevolking in omloop zal terugbrengen, om het naar het buitenland, naar Krupp e. a. te voeren.) Er zijn tijden, waarin de vereeniging van twee ministeries in dezelfde handen noodzakelijk is, wat de heer Bonghi er ook van moge zeggen (d. w. z.: ik Crispi, ben de eenige man, die thans Italië's binnen- en buitenlandsche belangen naar behooren kan leiden.) Wat de scheiding van financiën en schatkist en de vorming van een ministerie van posterijen aangaat, dit was voorzien door de wet op de ministerieële reorganisatie, en er zal niet de minste vermeerdering van kosten door ontstaan (?)

De zitting werd besloten met de aankondiging van eene interpellatie.

Bárabas a bisèle. Ma maské e postoljon tabata leeuw ají fó, toch un otro hende koe nan ningun di dos no a mirá, a pasá i el a tendé nan. Tabata pastoor di e pueblo ají koe a salí bisjitá un hende maloe. Podisé bao di otro circunstancia l'e no a haci muchoe casoe di e palabra "hortamentoe", pa motiboe koe el sabi, koe ora un hende no sa kiko zundrá otro, unbé el ta jaméle *ladron*: ma com el sabi també koe e compania di hacidó di kunstje tabata ají banda, el a keda corda riba. Por tin algun secretoe aji bao? el dici den djé mes. Por ta di hortamentoe di un galinja of di algun otro cos koe nan tabata papia? Of por ta koe e sospechoe ta verdad, koe e muchá blond di mas chiquito djé tresnan koe a haci kunstje, i koe ta pasá pa jioe di Muschel, ta hortá el ta? Den su calidad di pader i tambe pa no perhudicá, sin necesidad bon nomber di su prójimo, el a resolvé di tratá coe masjá prudencia, i di buscá di sabi bon na fondo com e ta. Wel el por a cordéle koe el a jegá di lezá den courant algun casoe di hortamentoe di muchá, ma toer esai ta sina hopi tem caba, koe no tabata ni cos di pensá riba mas. Na lugá anto di bai su cas, e pastoor a bai cerca un di su amigoe un dokter, un homber masjá prudente i masjá huicioso, p'el a papia aji riba coe n'éle.

"Sí, e dokter dici, ora su amigo pastoor a contele su sospechoe, "verdaderamente ta parcé k'e asuntoe no ta manera e mester ta. Na promé lugá hortamentoe di muchanan no ta un cos stranjo: un dos anja pasá mi a lezá di un hortamentoe asina koe, ta figurá mi.... largá mi cordá bon.... a socedé na Amsterdam.... sí na Amsterdam, i si mi no tin herá, anto e muchá hortá lo mester ta mas ó menos mes bjeeuw koe es aki. Mi a pará un ratoe mirá nan kunstji i a stranjá mi di ripará diferencia den e muchá chiquitoe blond coe sá wowonan blauw coe e otro dosnan coe wowo di tomati, mes cos koe djé muhé. Casi nos por sigurá, koe e muchá blond no ta jioe djé muhé aji. Ma tin dos homber cerca e compania, i el por ta jioe di un di nan dos; ma esai mi ta duda, despues di lo ke bo a caba di canta mi. Ma largá nos soponé koe el no ta jioe di ningun di nan dos, toch ainda ta posibel k'e muchá no ta hortá, ma wel koe ta bandoná su tata i su mama a bandonéle, of ta bendé nan a bendéle pa dos tres placa. Nos mes no a jegá di lezá den courantnan ingles dje abominable negocio aji, koe tabata sosodé aja algun tem pasá?"

"Ta berdad: ma no larga nos ta muchoe sin compasion coe desgraciadonan: pasobra ki un miseria teribel, espantosa no ta reiná den e stad grandi i.... hamber ta un cos cruel, tan cruel koe nos ta mirá hopi ehemplo den historia, koe mama nan mes a comé nan mes jioenan"

"Asina ta: ma no ta semper pa hamber koe nan ta bendé nan jioe: ma mas parti di bé ta pa e malditoe vicio, e vicio di boeracheria, di rom koe ta worde prepará pa diabelnan mes den fierno."

Como e dokter tabata miembro di e Sociedad contra uso di licor, ta p'esai el a birá asina furioso, i sigur lo el a sigui ainda muchoe mas largoe, si ta cos n'é momentoe aji el no a mirá e postoljon pasá; esai a haciele stop i el a halá cara na ventana gritéle bini.

"*Cabana Largoe*, asina nos postoljon jamá a bini unbé, i manera un bon soldá el a keda pará na porta coe su man na su petje, sperandoe orde.

"Sintá, e dokter dici coe n'éle:" bo no ta gustá un glas di cerbez, hé? Of bo a bebé ajera coe fiesta asina tantoe, koe bo a haja tege awé?"

"Nó, nó," Cabana Largoe a respondé coe harimentoe: "Cordá pa mi haja tege." I el a papia verdad, pasobrá na un suplá el a bebé toer un canica grandi di cerbez koe Siska, i muhé djé dokter, a trecé p'éle, i limpiandoe su mustachi corrá, coe un cará secoe manera hende koe no a haci nada, el a keda pará stijf ta warda "orde:" pasobra el no tabata asina bobo di keré, koe nan a jaméle solamente pa mirélé bebé, maské brigadier sa jaméle un boericoe riba dos pia. Toch el a bai mes bobo manera el a bini; pa motiboe koe e dokter tabata sabi tal modi di sacá fó di su boca, lo ké nan tabata kier, koe ni un di postoljon muchoe mas sabi koe "Cabana Largoe" lo no por a holé nada. Tantoe e pastoor como e dokter a sabi anto lo ké nan tabata deseá, es tá, si e muchá blond ta familia sí of nó djé hacidonan di kunstjé. "Cabana Largoe" a sigurá nan koe si, koe riba esai no tin ningun duda, pasobra el mes a mirá su fé di bautismo (tabata fé di bautismo di un jioe di Muschel djé mes edad koe a moeri) i koe el a tendé e muchá jama Muschel, "papá."

E ta sigui.

over Italië's politiek aan Afrika's Oostkust.

Frankrijk. — In de Kamer heeft Laguerre verlof gevraagd om eene interpellatie tot de regeering te richten. De president maakte daartegen bezwaar. Laguerre beantwoorde hem. De minister-president Tirard zeide, dat de regeering zich niet zal laten intimideeren en met de grootste gestrengheid zal handelen tegen hen, die de orde zouden willen storen.

De minister Constans vroeg de onmiddellijke discussie. Laguerre bracht daarop tegen Constans de beschuldiging in, dat hij in 1882 deel had, uitgemaakt van eene financieele maatschappij, en in die qualiteit 10,000 francs en 250 aandeelen had gekregen. Hij herinnerde voorts, dat Floquet en Allain Targé in 1885 weigerden deel uit te maken van een ministerie-Constans, en hij noemde ten slotte Constans een *ministre fraudeur.*

Dat woord bracht een langdurig tumult teweeg. Op Laguerre werd de censuur toegepast.

Constans verdedigde zich met nadruk. Hij gaf de verzekering, dat hij nooit aandeelen of waarden ontvangen had, van wien ook. Zoo hij fortuin heeft, dan heeft hij dat in zaken gewonnen.

Laguerre stelde daarop eene motie voor van den volgenden inhoud: „De Kamer, bekommerd over de eer der leden van de regeering, gaat over tot de orde van den dag." Die motie lokte eene langdurige interruptie uit.

Ten slotte werd met de eenparige stemmen van al de fracties der linkerzijde eene motie aangenomen, om eenvoudig over te gaan tot de orde van den dag, waarmede de regeering zich had vereenigd.

— Volgens het Fransche pharmaceutische nieuws in *The Chemist und Druggist*, ziet het er met het vertrouwen op het gemeentelijk laboratorium te Parijs slecht uit. Uit politieke beweegredenen zijn aldaar bekwame analytici geweigerd, onbekwame toegelaten. Zij, die zich door de resultaten van het onderzoek benadeeld achten, hebben de laboranten op de proef gesteld. Monsters van denzelfden wijn en van dezelfde peper zijn door verschillende personen tot onderzoek gezonden en — in de rapporten komt groot verschil voor.

Het eene monster werd goed, het andere slecht, het eene zuiver, het andere vervalscht verklaard. Er schijnt hier meer dan onwetendheid of voorliefde op den bodem der zaak te liggen; nog meer onthullingen worden toegezegd.

Engeland. — Zaterdag 16 Maart heeft te Londen een manifestatie plaats gehad van werkelooze Israëlieten, die zich beklagen over het *sweating system*, exploitatie van den arbeider. Een zeer groot aantal Joden oefenen in Londen het bedrijf van kleermaker uit, en een vijf- of zesduizendtal hunner zijn op dit oogenblik broodeloos, terwijl er evenveel slechts een dag per week werk hebben, maar alsdan een dag van achttien of negentien uren achtereen. De werkloozen hadden eene delegatie benoemd, en deze begaf zich naar den grootrabbijn, om hem te verzoeken, in de hoofdsynagoge eene godsdienstoefening te houden, waaronder hij eene rede zou houden, betrekking hebbende op hunne grieven. De groot-rabbijn, die in beginsel tegen alle manifestatie gekant is, antwoordde echter, dat zijne geloofsgenooten welkom in de synagoge zouden zijn, indien zij er ten minste van afzagen, het muziekkorps te laten spelen, waarvan zij zich wilden doen voorafgaan, en geene banieren zouden ontplooien. Deze voorwaarden werden aangenomen.

De manifestanten zouden hun stoet in Cernerstreet vormen te half een. Slechts 600 personen waren opgekomen op de afgesproken plaats, waar sterke afdeelingen politie hadden postgevat. Niet zonder eenige wanordelijkheid stelde zich de stoet, op en begaf zich naar de synagoog. De rabbijn was er niet. De stoet, gevolgd door eene menigte nieuwsgierigen, die weinig sympathie aan den dag legden, begaf zich toen naar Mili's End, waar redevoeringen gehouden en moties werden aangenomen, waarin het gedrag van den rabbijn en van de rijke Israëlieten, die weigeren, hunne behoeftige broeders te ondersteunen, werd gelaakt. De meeting ging daarna rustig uiteen.

—Vrijdag 15 Maart heeft te Kennington, een Londensch kiesdistrict, eene verkiezing voor het Lagerhuis plaats gehad ter vervanging van een afgetreden conservatief lid. De heer Reaufoy, Gladstoniaansch candidaat, is met eene meerderheid van 630 stemmen gekozen; in 1885 bleef de liberale candidaat met 360 en in 1886 zelfs met 430 stemmen in de minderheid. Dit schitterend gevolg van de wending in de zaak-Parnell heeft groote geestdrift onder de home-rulers verwekt. Des avonds zeer laat kwam de tijding aan in het nog vergaderde Lagerhuis en werd met stormachtig gejuich door de oppositie begroet.

Spanje. — De financieele quaestie vormt nog steeds de groote moeielijkheid voor het Spaansche ministerie. Eindelijk heeft het echter besloten, om eene crisis te voorkomen, aan de eischen van den minister van financiën toe te geven, en thans bezuinigen niet alleen de ministers van oorlog en marine, die zoolang geweigerd hadden, de uitgaven op hunne begrootingen in te krimpen, maar ook alle andere leden van het kabinet hebben besloten, bezuinigingen op hunne budgetten aan te brengen. De begrooting van oorlog is zelfs met 6 millioen francs verminderd. Merkwaardig is het, dat, terwijl men in Frankrijk het concordaat schendt met het inhouden van toelagen aan geestelijken, de minister van justitie in het liberale kabinet-Sagasta, dat trouwens ook de publicatie der brochure van den markies Armijo de la Vega heeft toegelaten, met den Pauselijken nuntius een onderhoud heeft gehad, om te onderzoeken, of het mogelijk is, eenige bezuinigingen aan te brengen op de begrooting van eeredienst.

Zweden. — Het is bekend, dat overal een vrij sterk en niet ongewettigd vermoeden heerscht omtrent het bestaan van een bondgenootschap tusschen Zweden en Duitschland; de weigering van den Zweedschen Rijksdag tot het houden eener interpellatie hierover aan de regeering heeft dat vermoeden slechts versterkt. Nadere inlichtingen dan die de telegraaf gegeven heeft over deze zaak, maken haar te belangwekkender. Slechts met de grootste moeite heeft de regeering van Stockholm er hare meerderheid toe kunnen brengen, de interpellatie af te wijzen; ook Kamerleden kunnen nieuwsgierig zijn. Het is echter waarschijnlijk, dat de koning geen formeel en schriftelijk verbond met den Duitschen keizer heeft gesloten. Wel is waar hebben de regeeringskringen zich in de laatste jaren zeer toenaderend tot Duitschland betoond, doch zij durven niet te ver te gaan, omdat de openbare meening geenszins sympathie voor de Duitschers koestert. Vooral is dit het geval in Noorwegen, waar de pers in den laatsten tijd zeer hevige artikelen tegen de Zweedsche politiek heeft gepubliceerd. De bladen van Christiania achten het waarschijnlijk, dat koning Oscar mondelinge toezegging van steun aan den Duitschen keizer heeft gedaan, maar het *Dagblad* verklaart, dat, indien de vorst die belofte ook over Noorwegen heeft uitgestrekt, dit land ingeval van een oorlog zou weigeren, met Zweden mee te gaan ten bijstand van Duitschland, en dat zelfs de unie tusschen de beide Rijken daardoor zou kunnen verbroken worden. Het blad verlangt, dat men in de Noorsche Storthing eene zelfde interpellatie houde, als in den Zweedschen Rijksdag geweigerd werd; het volk, zoo verklaart het, *moet* weten, wat er van de zaak is. Het is dus niet onmogelijk, dat men in Christiania dezelfde parlementaire comedie zal zien herhalen, die in Stockholm werd afgespeeld.

Afrika. — In Afrika zijn tegenwoordig de belangen van verschillende Europeesche Mogendheden in het spel en deze belangen komen veeltijds in botsing. Thans is dit weder het geval met Engeland en Portugal. De Britten hebben niet met gunstig oog de expeditie aanschouwd, die onder bevel van den heer Cardosa in Mozambique werd gereedgemaakt, om Portugal's rechten te doen gelden op de belangrijke streken, die in den omtrek van het Nyanza-meer gelegen zijn. Deze streken zijn door Livingstone ontdekt, van Engelsche zendelingen voorzien, en kunnen eenmaal, door de Zambeze-rivier en haar zijtak de Chise, die naar Midden-Afrika voeren, een handelsweg openen, welke in concurrentie kan treden zelfs met Nyl en Congo. Nauwelijks twee maanden geleden verklaarde de *Standard*, dat elke poging van Portugal, om zich in die streken te vestigen, ernstige internationale geschillen zou kunnen veroorzaken, en de waarschuwing van het officieuze blad was zoowel gericht aan Duitschland als aan Portugal, dat, naar het schijnt, te voren aan den Rijkskanselier een gedeelte had toegezegd van bewuste streek.

De expeditie-Cardosa is thans onderweg, en de Engelsche regeering is Donderdagavond in het Lagerhuis geïnterpelleerd over de houding, die zij had aangenomen of zou aannemen. De ondersecretaris van buitenlandsche zaken beantwoordde de interpellatie, en uit zijne verklaring bleek, dat reeds een wisseling van depêches tusschen Londen en Lissabon hierover had plaats gehad. De raadslieden van koning dom Luiz hadden verzekerd, dat de expeditie-Cardosa slechts eene handelsonderneming was en geheel vredelievende bedoelingen had, — zoodat Engeland geen reden heeft tot tusschenkomst, tenzij de daden deze verzekeringen zouden logenstraffen. Maar in dit geval zal de Engelsche regeering de rechten en belangen van het Vereenigd Koninkrijk met de meeste kracht verdedigen. Hiervan is kennis gegeven aan het Lissabonsche kabinet.

Dit feit alleen getuigt, dat men aan het Foreign Office niet bijzonder veel vertrouwen stelt in de verzekeringen van Portugal, hetgeen ook wel te begrijpen is, want het is overbekend, dat alle koloniale expeditiën onder handelsvlag varen, om deze eerst neer te halen op het tijdstip, dat hare politieke beteekenis klaar en onloochenbaar is.

— Onlangs heeft eene bijeenkomst tusschen de presidenten der Zuid-Afrikaansche Republiek en van den Oranje-Vrijstaat plaats gehad. Deed de telegrafische vermelding van dit feit aan niets anders denken dan aan het sluiten van een tolverbond, thans blijkt het uit de uitvoeriger beschouwingen der Fransche pers, die zichtbaar genoegen schept in het gebeurde, dat een of- en defensief verbond is gesloten, het tractaat verbindt beide Staten, elkander wederkeerig met hunne geheele macht bij te staan, ingeval een van beiden een oorlog aanvangt „om een rechtvaardige zaak." Lange overweging is niet noodig, om het hoog belang van dit verbond in te zien. De afstammelingen der Hollandsche kolonisten vormen een hechten band, om den aandrang van het altijd koloniseerend en Britsche gouvernement tegen te gaan. „Men verbeelde zich," zegt een invloedrijk Parijsch blad, „welk een uitwerking dit verbond gehad zou hebben tijdens den Engelsch-Transvaalschen oorlog. Indien het tractaat toen reeds hadde bestaan, zouden de Boeren van den Oranje-Vrijstaat gezamenlijk met de Transvalers zijn opgetrokken, en de nederlaag der Engelschen zou waarschijnlijk nog beslissender en bloediger geweest zijn dan reeds het geval was." Nu dat is niet zoo geweest, maar de Engelschen hebben aan de Transvalers alleen wel kunnen gevoelen, dat het de zonen zijn der mannen, die eenmaal voor Chattam kwamen. Toch is het een geluk geweest voor de Britten, dat toentertijd het presidentschap in den Oranje-Vrijstaat door John Brand werd vervuld, een Engelschman van afstamming en, wat daarmede vaak samengaat, van sympathie. Doch de heer Brand is opgevolgd door den heer Reitz, een Bataaf van geboorte en van denkbeelden. Hij is het, die met den bekenden Paul Kruger het bovenbedoeld verbond heeft gesloten.

De Engelschen zijn allesbehalve op hun gemak, hetgeen wel eenigszins overdreven is. Zij vreezen, klaarblijkelijk, dat de bond der beide Boerenstaten vroeg of laat meer offensief dan defensief worden en zich zal trachten mester te maken van Zwaziland en andere Kaffer-terreinen, waarover Engeland een min of meer rechtstreeksch protectoraat uitoefent en die het beschouwt als bolwerken tegen het Hollandsch element. De vraag is niet ongewettigd, of de vreeze der Britten niet schromelijk overdreven is, en het bondgenootschap niet alleen gesloten is door de beide kleine landen om zich sterk te maken tegenover eene groote koloniale macht. Dat de Transvaal het meest belang bij het bondstractaat heeft gehad, bewijst hare concessie nopens het uitbreiden van een spoorweglijn. De Oranje-Vrijstaat wenschte sedert lang, zijne hoofdstad Bloemfontein ten noorden met Pretoria en ten zuiden met de kust verbonden te zien; voor deze concessie heeft het zijn steun beloofd aan iederen, door de Transvaal ondernomen, rechtvaardigen oorlog. Men vermoedt daarom, dat Paul Kruger wil overgaan tot handelingen, die gevaar voor internationale conflicten opleveren, en zoo deze niet bestaan in de overmeestering van Zwaziland, zullen het strenge politie-maatregelen zijn aan de goudvelden, die letterlijk overstroomd worden door ordelooze benden Engelsche en ook Duitsche gelukzoekers. Toch zoeken de Engelschen meer achter de zaak en blijven ongerust; de uitkomst zal hun ongetwijfeld leeren, dat zij zich al te bezorgd hadden gemaakt.

Azie. — Ongetwijfeld aangemoedigd door de toenadering van den Shah, die zich eerst zoo vijandig tegenover de Russen had betoond, beginnen dezen hunne eischen uit te breiden. Zij verlangen thans het monopolie der vaart op alle Perzische rivieren, die zich in de Kaspische Zee uitstorten, ja zelfs willen zij het monopolie voor het aanleggen van spoorwegen in Perzië. De eerste eisch zal niet veel tegenwerking van de zijde der Engelschen ondervinden, maar tegen de inwilliging van den tweeden zullen zij zich ongetwijfeld met hand en tand verzetten

V. S. v. N. Amerika. — Tusschen de Vereenigde Staten van Amerika en het Czarenrijk is een geschil ontstaan. Zekere Kempinski, een Rus, die in zijn vaderland door de justitie werd vervolgd, nam de wijk naar Amerika. Later liet hij zich als Amerikaansch burger naturaliseeren. Voor eenigen tijd bezocht hij, van een Amerikaanschen reispas voorzien, zijne vaderstad weder. In weerwil zijner papieren werd hij gevangengenomen en naar Siberië getransporteerd. De Amerikaansche gezant te St.-Petersburg heeft thans uit Washington bevel ontvangen de onmiddelijke vrijlating van Kempinski te eischen, en bij niet voldoening hieraan, zijn paspoort te eischen en te vertrekken.

NOTICIANAN DI CABEL.

April 12 — Despues koe Cámara di Diputadonan a votá 10 mil franc pa derramentoe di Chevreul, nan a resolvé di no tené reunion sino te dia 14 di Mei. *Temps* ta declará koe Francia lo aceptá proposicionnan di Alemania pa tené un congreso, afin di tratá riba cuestion di esclavitud.

Londen. — Balfour, Secretario pa Irlanda, a declará den Cámara di Comunes koe virei no a pidi su ontslag. Tin noticia koe atrobé nan a buscá di matá Czar di Rusia.

New-York. — Club di Jates (barcoenan masjá lihé i camnadó) di New-York a aceptá e desafio di Club di Jates di Londen pa nan bai poestá.

Madrid. — Dia la Reina Regente haci anja l'é firmá pordon di hende-

nan koe ta condená. Nan ta bisá coe Martinez Campos lo bai trocá Weyter, como Gobernador di Filipinnan.

Paris.-April 15.—Pleito di General Boulánger a coeminsá dia Sabra delanti di Senado, como Corte Superior di Husticia. Senado a rechazá un proposicion p'é declará koe no tin termino pa persigui Boulanger, pa lo ké nan ta bisá el a haci: muchoe Senadornan a keda sin votá.

La Haya.-'s Hage.—Dia Duque di Nassau a toema mandoe di Luxemburgo, el a recibi felicitacion di President Carnot, di Rei di Sajonía i di emperadornan di Alemania i di Austria.

New-York.—Negoci di sucoe ta masjá animá, pa motiboe di poco cosecha na isla di Cuba. E vapor danés *Dinamarca* ta den un masjá deplorable situacion pasobra el tin abordo mas di 600 passagier Tin suposicion koe su tripulacion i e passagiernan a wordé recohé pa un otro vapor.

Paris. 16 April—Senado a elihí Merlin pa su president den e causa contra Boulanger.

Nan a arrestá Laguerre i Leherisse na momentoe koe nan a sali di un comementoe doená na honor di Boulanger, ma nan a largá nan bai ora nan a sacá nan medalja di Diputado moestrá.

Londen.—Segun nan ta bisá Emperatriz di Austria su cabez a trastorna trobé.

Abogadonan di corona a decidi koe ningun muhé no por ta elihí pa miembro di conseho den condadonan (camina ta un conde ta na cabez di gobierno.)

New-York.—Te ainda no tin ningun noticia dje passagiernan abordo djé Vapor danés *Denamarca*.

Paris. 17 April—Liquidadornan di Companía di Canal di Panamá ta proponé di saca di billetje di loteria valor di 12½ milion, como unico cos koe por salbá e compania. Nan ta dudá koe Cámara lo permití esai.

Senado a examina diferente documentoenan i fó di nan Senado a haja prueba, koe Boulanger tabata konkel coe ehército. Nan ta keré koe den e dianan aki nan lo cohé hopí hende cerá.

Berlin.—Conferencia di Samoa lo coeminsá luna koe ta bini.

Birmingham.—Jioe homber di difuntoe John Bright ta elihí pa miembro di Parlamento coe un majoria di 3050 stem.

Londen.—Ministro di Hacienda a presentá su presupuesto, koe ta mostrá koe ta faltá 1.917,000 pond sterling koe a worde gastá pa éhercito i vloot.

Madrid.—Gabinete a recibi un nota di Blaine koe ta bisá, koe Estados Unidos lo kier favorecé i facilitá tantoe koe ta posibel e relacionnan di Comercio den e dos nacionnan. Ministro Spanjo a respondéle koe Spanja ta deseá di conservá e union i e amistad den e dos teranan.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HON ADO

—o—

Sastrería y Zapatería

„LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimíento son:

SUPERIORIDAD EN LOS MATERIALES.
ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

Curaçao 7 Maart 1889.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO CURAÇAO EN MARACAIBO.

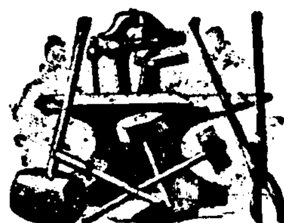
1889.	Cairngorm.		Philadelphia		Valencia.		Cairngorm.		Philadelphia		Valencia.	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	22	Maart	7	Maart	20	Maart	30	April	11	April	24
Komt aan te CURAÇAO	Maart	2	„	14	„	27	April	7	„	18	Mei	1
Vertrekt van „	„	4	„	15	„	29	„	8	„	19	„	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	5	„	16	„	30	„	9	„	20	„	4
Vertrekt van „	„	5	„	16	„	30	„	9	„	20	„	4
Komt aan te LA GUAYRA..	„	6	„	17	„	31	„	10	„	21	„	5
Vertrekt van „ ..	„	11	„	22	April	5	April	15	„	26	„	10
Komt aan te PTO. CABELLO	„	12	„	23	„	6	„	16	„	27	„	11
Vertrekt van „	„	12	„	23	„	6	„	16	„	27	„	11
Komt aan te CURAÇAO	„	13	„	24	„	7	„	17	„	28	„	12
Vertrekt van „	„	14	„	25	„	8	„	18	„	29	„	13
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.			„	26	„	9			„	30	„	14
Komt aan te NEW-YORK..	„	22	April	2	„	16	„	26	Mei	7	„	21

Stoomschip Maracaibo.

‡ Vertrekt van CURAÇAO..	Maart	5	Maart	16	Maart	30	April	9	April	20	Mei	4
Komt aan te MARACAIBO....		6		17		31		10		21		5
‡ Vertrekt van " ..		12		23	April	6		16		27		11
Komt aan te CURAÇAO......		13		24		7		17		28		12

‡ Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.
* Keert niet terug naar La Guayra.
De Stoomschepen *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaargebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.
Het Stoomschip *Cairngorm* neemt geen passagiers van New York.

RIVAS, BRAASCH & FENSOHN,
Agenten op Curaçao.

Winkel di Carpinter i Smid.

"LA UNION"
na Scharloo, dilanti cas di
A. MARCHENA.

Ta bao di responsabilidad di St. Josefs-gezellen-Vereeniging, koe es dos winkel ta boetá bao di direccion di Señores Jozef Maduro i Jacobus Sara. Nan ta pronto di caba bon toer sorto di trabao, koe ta toca es dos ofici, i ta combida publico di bin mira. Tambe nan ta drecha toer kiko ta pidi un bon matmentoe.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar

Vaatjes loodwit in olie, droog lood wit, zinkwit, geeloker. Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichtenmaten voor natte en drooge waren, Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee, Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sorteering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

SASTRERIA I ZAPATERIA.

"LA UNION"
na Punda, Heerenstraat, ariba cas di
A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigí pa Señores L. M. RHODE i C. DOVAL, caminda nan ta bendé toer sorto di material, i ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastreria i Zapateria. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

Curacao 17 Maart 1889.

Nan por haja courant "La Union" na St. Jozef-Gezellen-Vereeniging, Pietermaai, na winkel di Sastreria i Zapateria "La Union" Heerenstraat i na Señor A. Alvarez, Otrabanda caja grandi cas N° 21.

Na St. Josefs-Gezellen-Vereeniging tin ocasion di firma riba toer boeki Catolico holandes como:

De Katholieke Illustratie.
Het Dompertje.
De Katholieke Missie.
Het Huisgezin.
De werken van Leo Taxil. enz.

AURELIO ALVAREZ.
Thes. di St. Jozefs-Vereeniging.

EL PLATANO.

Juguete discriptivo en verso por el Presbítero
RAFAEL CELEDON.

A beneficio de la Mision de la Goajira.

LIBRERÍA DE A. BETHENCOURT É HIJOS.

Gramática Primaria

DE LA
LENGUA CASTELLANA.
POR
EL PRO. RAFAEL CELEDON.
INDIVIDUO CORRESPONDIENTE DE LA ACADEMIA COLOMBIANA.

1 tomo 8°, rústica fl. 2.—
El mismo pasta „ 3.—

AVISO.

LA SUPERIORA del convento de WELGELEGEN hace saber á los Padres de familia que tengan el propósito de mandar sus Niñas á este Plantel de educación, que hasta principios del año entrante no puede por falta de local admitir otras Niñas que las que le han sido anunciadas hasta la fecha de este aviso.

Aprovecha de esta misma ocasión para manifestar el reconocimiento con que mira la honra que se le dispensa al Instituto, y espera impaciente el año entrante para que llegue el día de ver realizados sus deseos.

Curazao, Marzo 23 1889.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T, halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smêe- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trêe en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.